

Н. С.

Животътъ на първобитния човѣкъ.

Предисторическо време.

Човѣшкиятъ родъ е много старъ. Нѣкои учени изброяватъ, че човѣцитѣ сж се появили на земята, може би, преди 100 хиляди години. Когато се свършилъ горещия периодъ, въ който вирѣли голѣмитѣ папратови гори, и свирепитѣ чудовищни животни почнали да изчезватъ поради студоветѣ и приближавашитѣ ледове, тогава се породили човѣкообразнитѣ сжщества, а малко следъ това се мѣрналъ на свѣта и човѣкътъ. Той изпървенъ билъ прегърбенъ, но по-подире, откакъ почналъ да ходи на два крака, развилъ преднитѣ си краища за отбрана и нападение; затова достигналъ голѣмо развитие, та изпреварилъ всички други създания. Правото ходене на човѣка му помогнало да изопне грѣбначния си стълбъ, да окржгли грѣдния кошъ, да облагороди дихателния органъ и гласнитѣ струни, да оформи кълбообразна глава и да започне да очертава красотата на човѣшки образъ: чело изпжкнало и обло, очни кржгли кухни, правиленъ носъ, малка кржгла уста, джгообразни челюсти, съразмѣрна и кжса брада; вратъ правъ и тилъ обълъ. Ходилото на краката се развило и прѣститѣ се скжсили.

По изровенитѣ отъ земята човѣшки кости, учени сглобяватъ скелета на най-стария човѣкъ, сетне